

Forladt

By

Mathias Amsinck Kalhauge

mkalhauge@gmail.com

INT. - ETNRÉ (GANG) - EFTERMIDDAG

FADE IN:

En tom gang vises. Der er ingen, men en fjern lyd af dialog nærmer sig. Dialogen bliver tydeligere, og man kan nu hører, på grund af tonen, at dette er et skænderi.

PETER
(off-screen)
Hold dog op!
(Råbende)

ANNETTE
(off-screen)
Nej, vil du ikke godt tage dig
sammen!?
(Råbende)

Døren åbner og en træt mor, Annette går ind af døren (46). Hun bliver hurtigt skubbet til siden af sin søn, Peter (15), som skynder sig, direkte ind på sit værelse. Annette lukker døren. Hun ser nedslidt ud og har en tung computertaske med, som hun stiller hurtigt.

Annette fremkalder et udaset suk. Hun kigger kort og tungsindigt, henimod Peters dør, men tager hurtigt sin taske og går ind på sit kontor, med det samme trætte udtryk.

INT. - ANNETTES KONTOR - CONT'D

Annette sætter sig ned ved skrivebordet, tænder for sin bærbar. Hun tager et dybt suk i det hun tager hænderne for sit ansigt og gnider sine øjne - træt. Hun går derefter igang med at arbejde. Hun åbner et firmabudget (regneark), som hun tager noter fra på et papir.

INT. - PETERS VÆRELSE - CONT'D

Peter kaster, i vrede, nogle ting væk, som står op ad væggen. Han sætter sig ned over for væggen der skiller hans og Annettes værelse. Peter tager en bold op, som ligger ved siden af ham. Han giver sig til at kaste den op mod vægen, derefter for at gribe den igen. Dette gør han gentagende gange.

INT. - ANNETTES KONTOR/PETERS VÆRELSE - CONT'D

Annette kigger med et irriteret og træt blik, hen på væggen, som reaktion på Peters larmen. Bank efter bank, som gives da bolden rammer, vækker et irriteret blik i Annette, som bliver mere synlig, bold efter bold.

Hun prøver sig med at ignorere det, og prøver at vende tilbage til arbejdet. Dette går ikke godt da den konstante banken er ved at drive hende til vanvid. Annette kigger vredt hen på væggen.

ANNETTE

Peter stop det!
(Råbende)

I en kort stund er det stille og det irriterede udtryk i Annettes ansigt, bliver erstattet med et lille sejrende blik. Hun giver sig tilbage til sit arbejde, men bliver igen afbrudt af Peters bold, som igen rammer væggen.

ANNETTE (CONT'D)

Peter jeg skal arbejde! Så... Så vil du ikke være sød at holde op...

Peter bliver mere irriteret, og afbryder med et hårdt kast mod væggen.

Et par billeder, som hænger på Annettes væg ryster som resultat af bolden. Annette kigger vredt hen mod væggen, men ændre blikket mod billederne. Det er familiebilleder af både Annette og Peter, og en mand (faderen). Hendes blik, som var gået fra træt til vredt, bliver trist og stivner, kort. Det forbliver sådan; også da hun vender sig tilbage imod hendes arbejde.

Annette kigger træt og håbløst på sit arbejde. Hun sætter pennen på papiret, men den bevæger sig ikke. Hun kan ikke overskue det.

Det har været stille kort, men dette holder hurtigt op da Peter giver sig til at høre musik, højt. Annette kigger irriteret på sit arbejde, hun prøver kort at fokusere, men rejser sig op og prøver få kontakt med sin søn.

ANNETTE (CONT'D)

PETER! Sluk det!
(Råbende)

ANNETTE (CONT'D)

PETER, SLUK DET! NU!
(Råbende)

Hun får intet svar, men Peter skruer istedet højere op for musikken. Han sidder i sin seng og kigger tomt op i loftet. Annette går ud fra sit kontor og ud på gangen.

INT. - ENTRÉ (GANG)/PETERS VÆRELSE - CONT'D

Hun går vredt henimod Peters dør.

Peter hører at hun kommer og skynder sig fra sin seng, hen for at låse døren.

Da Annette tager i håndtaget, og ser at døren er låst, bliver hun mere sur.

ANNETTE
PETER! Åben døren!

ANNETTE (CONT'D)
Peter, jeg har ikke tid til det her! Så kan du ikke bare...
(Hun er irriteret)

INT. - PETERS VÆRELSE - CONT'D

Musikken slukker brat

PETER
HVAD?! Være stille som altid?

PETER (CONT'D)
Holde op med at forstyrre dig?

PETER (CONT'D)
Du er så FUCKING ligeglåd med mig!
(Råbende)

ANNETTE
Peter jeg mente det ikke på den måde...

PETER
Nej, men det er helt okay... Du har dit arbejde og jeg er ikke vigtig nok for dig.

Peter sætter sig ned ved siden af døren.

ANNETTE
Det er ikke jeg ikke forstår det...

PETER
Jo, for det gør du jo ikke!
(Råbende)

Annette står trist og frustreret ude for døren. Hun er tom for ord, og indser langsomt problemet.

PETER (CONT'D)
Far ville forstå det...

Peter kikker bedrøvet ud i ingenting. Der går et kort stykke tid hvor de begge er stille.

PETER (CONT'D)
Hvorfor var det ikke dig istedet
for ham...

Annette er stivnet foran døren. Hendes blik er blevet dødt og blegt. Hendes øjne tårer op.

ANNETTE
Nogengange ønsker jeg det også
selv...
(Hviskende og tømt for
energi)

Annette giver slip i dørhåndtaget og går langsomt væk fra døren. Hun går tilbage på sit kontor og lukker døren indtil det.

INT. - PETERS VÆRELSE - CONT'D

Peter kigger op. Det går langsomt op for ham hvad han sagt, og den vrede tone i hans stemme forsvinder.

PETER
Mor?

Han rejser sig op så han står foran døren. Han åbner den og kigger ud til en tom entré. Han kigger hen imod Annettes dør, fortvivlet.

INT. - ANNETTES KONTOR - CONT'D

Annette sidder stivnet på gulvet op ad væggen mod Peters værelse. Hendes øjne er røde og har et dødt blik i sig.

Peter banker på døren. Annette giver intet svar, men kigger overraskende på dørhåndtaget der rykker sig. Døren åbner og Peter går ind i kontoret. Han skanner rummet, nysgærrigt, som om han har trådt ind et sted han ikke kender til. Han ser billederne af deres familie hænge på væggen. Han lækker et smil, da han ser dem. Hans blik rammer den stivnede Annette. Deres blik mødes og de viser begge, hinanden et smil. Peter sætter sig ned ved siden af sin mor og lægger hovedet på hendes skulder.

SLUT